

Danielin kirja – numero kaksikymmentäneljä

Nimrod, Nebukadnessar ja Belsassar

Jeff Pippenger

2023-12-19

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat sama kirja, yhtä varmasti kuin Vanha testamentti ja Uusi testamentti ovat sama kirja. Juuri ennen armonajan päättymistä Jeesuksen Kristuksen ilmestys avataan sineteistään.

Ja hän sanoi minulle: ”Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Vääryyttä tekevä tehkään yhä vääryyttä, ja saastainen saastukoon yhä; ja vanhurskas harjoittakoon yhä vanhurskautta, ja pyhä pyhittyköön yhä. Ja katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. Minä olen Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.” Ilmestys 22:10–13.

Raamatullinen ”ensimmäisen maininnan sääntö”, johon sisältyy totuus siitä, että asian loppu havainnollistuu sen alun kautta, korostaa Danielin kirjan kolmen ensimmäisen luvun merkitystä, sillä ne ovat ensimmäinen Danielin ja Ilmestyskirjan muodostamassa kirjassa mainittu totuus. Jeesus on Alfa ja Omega, joten Danielin ja Ilmestyskirjan muodostaman kirjan alun täytyy edustaa sitä totuutta, joka sinetin avaamisen kautta paljastetaan lopussa. Yhdellä tasolla siis se totuus, joka paljastetaan, on Ilmestyskirjan neljäntoista luvun enkelten iankaikkinen evankeliumi.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, joka esitellään Ilmestyskirjan ensimmäisen luvun ensimmäisessä jakeessa, on se sanoma, joka on välitettävä seurakunnille silloin, kun ”aika on lähellä”; ja sen ajan, joka on ”lähellä” Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa, täytyy olla sama aika, joka on ”lähellä” juuri ennen kuin koetusaika päättyy Ilmestyskirjan kahdennessakymmenennessä toisessa luvussa.

Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva; ja hän lähetti enkelinsä ja antoi sen tiedoksi palvelijalleen Johannekselle, joka on todistanut Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen sekä kaiken sen, minkä hän näki. Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu; sillä aika on lähellä. Ilmestys 1:1–3.

Sanoma, joka on viimeinen sanoma ja joka avataan juuri ennen kuin koetusaika päättyy, kun ”aika on lähellä”, on toisen enkelin ja keskiyön huudon myöhäissateen sanoma. Se on totuus, joka liittyy Seitsemän ukkosenjylinän ”kätkeytyyn historiaan”. Se on ilmestys siitä, että ”kahdeksas on yksi niistä seitsemästä”, ja kultainen lanka, joka kutoo kaikki nämä kalliit ilmoitukset yhteen Kristuksen vanhurskauden kauniiksi vaatteenksi, on 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”kallis” ”seitsemän kertaa”. Danielin kirjan ensimmäinen luku, ja sitten jälleen Danielin kirjan luvut yhdestä kolmeen, on tuo sanoma. Toisen luvun ”salaisuus” on myös tuo sanoma.

Danielin ensimmäinen luku edustaa ensimmäisen enkelin sanomaa, ja aivan kuten kaikkien kolmen enkelin sanoman kaikki profeetalliset tienviitat ovat edustettuina Ilmestyskirjan neljännentoista luvun ensimmäisen enkelin sanomassa, samoin kaikkien kolmen sanoman kaikki profeetalliset

tienviitat ovat edustettuina Danielin ensimmäisessä luvussa. Nämä osatekijät ovat kolmivaiheinen koetusprosessi, joka Danielin ensimmäisessä luvussa edustaa ruokavaliokoetusta; sitä seuraa visuaalinen koe, joka johtaa lakmuskokeeseen. Ensimmäinen luku, tarkasteltuna suhteessa toiseen ja kolmanteen lukuun, edustaa ruokavaliokoetusta, toinen luku visuaalista koetta ja kolmas luku lakmuskoetta. Ilmestyskirjan neljännentoista luvun kolmen enkelin sanomat sekä Danielin luvut yhdestä kolmeen tarjoavat neljä todistajaa kolmivaiheiselle koetusprosessille.

Danielin kirjan neljäs ja viides luku edustavat hyvin syvällistä profeetallisen historian linjaa. Näiden kahden luvun muodostama linja sisältää vähintään kuusi erillistä profeetallista linjaa. Yksi näistä profeetallisista linjoista alkaa vuonna 723 eKr. ja jatkuu aina sunnuntailakiin saakka. Toinen näistä kuudesta linjasta kuvaa vuoden 1798 historiaa sunnuntailakiin saakka, ja siinä linjassa esitetään samanaikaisesti kolme profetian linjaa: maan pedon (Yhdysvallat) linja, sitten protestanttisen sarven linja ja myös republikaanisen sarven linja. Yhdessä ne vahvistavat viidennen linjan Yhdysvaltojen profeetallisen linjan alussa. Tämä linja merkitsee Danielin kirjan seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen luvun sinettien avaamista vuonna 1798. Yhdysvaltojen profeetallisen linjan lopussa syntyy kuudes linja, joka merkitsee kymmenennen, yhdenkymmenentoista ja kahdenkymmenentoista luvun sinettien avaamista vuonna 1989.

Maapetoon profeetallisen linjan alku, sellaisena kuin se esitetään Danielin kirjan neljännessä luvussa, on merkitty ”seitsemän ajan” symbolilla, ja maapetoon profeetallisen linjan loppu on niin ikään merkitty ”seitsemän ajan” symbolilla. Sen historian ajanjakson alku ja loppu, jota seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen luvun sinettien avaaminen edustaa, on samoin merkitty ”seitsemän ajan” symbolilla. Myös sen historian ajanjakson alku ja loppu, jota Danielin kirjan kymmenennen, yhdenkymmenentoista ja kahdenkymmenentoista luvun sinettien avaaminen edustaa, on merkitty ”seitsemällä ajalla”.

Sen historian ajanjakson päättyminen, joka alkoi, kun Danielin kirjan luvut seitsemän, kahdeksan ja yhdeksän avattiin sineteistään ”lopun aikana” vuonna 1798, oli vuonna 1863. Sen historian ajanjakson alku, joka alkoi, kun Danielin kirjan luvut kymmenen, yksitoista ja kaksitoista avattiin sineteistään ”lopun aikana”, oli vuonna 1989. Vuodesta 1863 vuoteen 1989 on sata kaksikymmentäkuusi vuotta. Sata kaksikymmentäkuusi vuotta on kymmenesosa eli kymmenys tuhannesta kahdestasadastakuudestakymmenestä vuodesta. Luku sata kaksikymmentäkuusi on sen vuoksi tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen vuoden vertauskuva; nämä vuodet edustavat ”erämaata”, joka puolestaan on ”seitsemän ajan” kahdentuhannen viidensadankahdenkymmenen vuoden vertauskuva.

Tämä todellisuus osoittaa, että sekä maasta nousevan pedon historiassa, ensimmäisen enkelin liikkeessä sen alussa että kolmannen enkelin liikkeessä sen lopussa kummankin alku ja loppu on merkitty ”seitsemällä ajalla”. Ja myös näiden kahden liikkeen välinen ajanjakso, joka sitoo ne yhteen, esitetään niin ikään ”seitsemällä ajalla”.

Ilman raamatullisen ”rivi rivin päälle” -menetelmän soveltamista tämänkaltaista ilmoitusta on mahdotonta nähdä ja ymmärtää, sillä ilman tuota menetelmää sinetöity kirja voitaisiin antaa jollekin, joka on koulutettu teologian taidossa, ja häneltä voitaisiin sitten pyytää selitystä siihen,

mitä sinetöity kirja merkitsi. Hänen mielipiteensä ylpeys johtaisi hänet osoittamaan, ettei sinetöityä kirjaa voida ymmärtää, sillä se oli sinetöity. Tämän jälkeen voisit ottaa tuon sinetöidyn kirjan ja antaa sen yhdelle niistä lauman jäsenistä, joita tuo valistunut hallitsee ja kuohitsee, ja lauma, joka on tullut tyytyväiseksi aterioidessaan teologin taruruokien ääressä, kieltäytyisi soveltamasta sinetöityä kirjaa, sillä he tietävät varsin hyvin, että ainoastaan ne, jotka ovat teologisen Sanhedrinin jäseniä, on asetettu ratkaisemaan, mikä on totuus.

“Viivytelkää ja hämmästykää, huutakaa ääneen ja huutakoon; he ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he hoipertelevat, mutta eivät väkijuomasta. Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne syvän unen hengen ja sulkenut teidän silmänne; profeetat ja teidän hallitusmiehenne, näkijät, hän on peittänyt. Ja kaiken näky on tullut teille kuin sinetöidyn kirjan sanat, jonka ihmiset antavat oppineelle sanoen: lue tämä, pyydän; ja hän sanoo: en osaa lukea.”

”Sen tähden Herra sanoo: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta on loitontanut sydämensä kauas minusta, ja heidän minua kohtaan tuntemansa pelko on ihmisopin käskyä, sentähden, katso, minä teen vielä tälle kansalle ihmeellisen teon, ihmeen toisensa jälkeen; ja heidän viisaittensa viisaus on katoava, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys on peittyvä. Voi niitä, jotka syvälle kätkevät aivoituksensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: Kuka meidät näkee, ja kuka meidät tuntee? Kuinka nurinkurista onkaan teidän menonne! Olisiko savenvalajan savea pidettävä niin kuin savenvalajaa? Sanoisiko teko tekijästään: Hän ei ole minua tehnyt, tai sanoisiko valmistettu valmistajastaan: Hänellä ei ollut ymmärrystä?”

”Tämän kaiken jokainen sana täyttyy. On niitä, jotka eivät nöyryytä sydäntään Jumalan edessä eivätkä tahdo vaeltaa oikeamielisesti. He kätkevät todelliset tarkoitukset ja pysyvät yhteydessä langenneen enkelin kanssa, joka rakastaa valhetta ja tekee valhetta. Vihollinen panee hengen niihin miehiin, joita hän voi käyttää pettämään niitä, jotka ovat osittain pimeydessä. Jotkut ovat yhä enemmän täyttymässä vallitsevasta pimeydestä ja syrjäyttävät totuuden erehdyksen tieltä. Profetian osoittama päivä on tullut. Jeesusta Kristusta ei ymmärretä. Jeesus Kristus on heille taru. Tässä maan historian vaiheessa monet toimivat kuin juopuneet miehet. ’Pysähtykää ja hämmästykää; huutakaa ja valittakaa; he ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he hoipertelevat, mutta eivät väkijuomasta. Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne syvän unen hengen ja sulkenut teidän silmänne. Profeetat ja teidän hallitsijanne, näkijät, hän on peittänyt.’ Hengellinen juopumus on monien yllä, jotka olettavat olevansa se kansa, joka korotetaan. Heidän uskonnollinen uskonsa on juuri sellainen kuin tässä Raamatun kohdassa kuvataan. Sen vaikutuksen alaisina he eivät voi kulkea suoraan. He tekevät toimintansa kulussa mutkaisia polkuja. Milloin yksi, milloin toinen, he horjuvat edestakaisin. Herra katsoo heitä suurella säälin tunteella. Totuuden tietä he eivät ole tunteneet. He ovat tieteellisiä juonittelijoita, ja ne, jotka olisivat voineet ja joiden olisi pitänyt auttaa selkeän hengellisen näkökykynsä vuoksi, ovat itse eksytettyjä ja tukevat pahaa työtä.

Näiden viimeisten päivien tapahtumat saavat pian ratkaisevan suunnan. Kun nämä spiritistiset petokset paljastuvat siksi, mitä ne todellisuudessa ovat — pahojen henkien salaiseksi vaikutukseksi — ne, jotka ovat olleet osallisina niissä, tulevat olemaan kuin miehet, jotka ovat menettäneet järkensä.

”Sentähden Herra sanoo: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta on siirtänyt sydämensä kauas minusta, ja heidän pelkonsa minua kohtaan on ihmiskäskyn opettamaa, niin katso, minä teen jälleen ihmeellisen teon tämän kansan keskuudessa, ihmeellisen teon ja ihmeen; sillä heidän viisaittensa viisaus katoaa, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys peittyy. Voi niitä, jotka syvälle kätkevät aikeensa Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: kuka meidät näkee, ja kuka meidät tuntee? Totisesti, teidän asioiden ylösalaisin kääntämisenne on oleva kuin savi savenvalajan kädessä; sanooko työ tekijästään: Hän ei ole minua tehnyt? tahi sanooko valmistettu valmistajastaan: Hänellä ei ollut ymmärrystä?”

Minulle esitetään, että kokemuksessamme olemme kohdanneet ja kohtaamme juuri tällaisen tilan. Miehet, joilla on ollut suuri valo ja ihmeelliset etuoikeudet, ovat ottaneet sanan johtajilta, jotka pitivät itseään viisaina, joita Herra on suuresti suosinut ja siunannut, mutta jotka ovat ottaneet itsensä pois Jumalan käsistä ja asettuneet vihollisen riveihin. Maailma on tulviva näennäisen uskottavista harhaopeista. Yksi inhimillinen mieli, omaksuessaan nämä harhat, vaikuttaa muihin inhimillisiin mieliin, jotka ovat kääntäneet Jumalan totuuden kalliin todistuksen valheeksi. Kaatuneet enkelit pettävät nämä miehet, vaikka heidän olisi tullut seistä uskollisina vartijoina valvoen sieluja niin kuin niiden, joiden on tehtävä tili. He ovat laskeneet maahan sodankäyntinsä aseet ja ottaneet vaarin villitsevistä hengistä. He tekevät Jumalan neuvon vaikutuksettomaksi ja syrjäyttävät hänen varoituksensa ja nuhteensa ja ovat suorastaan Saatanan puolella, ottaen vaarin villitsevistä hengistä ja riivaajien opeista.

“Hengellinen juopumus on nyt tullut niiden ihmisten osaksi, joiden ei pitäisi hoiperrella niin kuin väkevän juoman vaikutuksen alaiset miehet. Rikokset ja laittomuudet, petos, vilppi ja epäoikeudenmukainen menettely täyttävät maailman sen johtajan opetuksen mukaisesti, joka kapinoi taivaallisissa esipihoissa.

”Historia tulee toistumaan. Voisin täsmällisesti ilmaista, mitä lähitulevaisuudessa on tapahtuva, mutta aika ei ole vielä. Kuolleiden hahmot ilmestyvät Saatanan ovelan juonen kautta, ja monet liittyvät siihen, joka rakastaa valhetta ja tekee valhetta. Varoitan kansaamme, että aivan keskuudessamme jotkut luopuvat uskosta ja ottavat vaarin villitsevistä hengistä ja riivaajien opeista, ja heidän kauttaan totuutta herjataan.” Battle Creek Letters, 123–125.

Danielin ensimmäinen luku, joka edustaa Ilmestyskirjan neljäntoista luvun ensimmäisen enkelin sanomaa, vastaa maasta nousevan pedon historian alkua. Danielin luvut yksi, kaksi ja kolme, jotka edustavat Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kaikkien kolmen enkelin sanomia, vastaavat Yhdysvaltojen loppuvaiheita. Nebukadnessar edustaa ensimmäisen enkelin historiaa sekä Danielin ensimmäistä lukua. Belsassar edustaa kolmannen enkelin historiaa sekä Danielin kolmea ensimmäistä lukua.

”Babylonin viimeiselle hallitsijalle, samoin kuin esikuvallisesti sen ensimmäiselle, oli tullut jumalallisen Valvojan tuomio: ’Oi kuningas, ... sinulle ilmoitetaan: valtakunta on otettu sinulta pois.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

हम अपने अगले लेख में नबूकदनेस्सर और बेलशज्जर के अध्ययन को आगे जारी रखेंगे।

“Belsassar, tämän Jumalan voimaa osoittavan ilmestyksen valtaamana, joka osoitti, että heillä oli todistaja, vaikka he eivät sitä tienneetkaan, oli saanut suuret mahdollisuudet oppia tuntemaan elävän Jumalan teot ja Hänen voimansa sekä tehdä Hänen tahtonsa. Hänelle oli suotu paljon valoa. Hänen isoisäänsä Nebukadnessaria oli varoitettu vaarasta unohtaa Jumala ja korottaa itseään. Belsassar tiesi hänen karkottamisestaan ihmisten yhteydestä ja hänen seurustaan kedon eläinten kanssa; ja nämä tosiasiat, joiden olisi pitänyt olla hänelle opetuksiksi, hän sivuutti ikään kuin niitä ei olisi koskaan tapahtunut; ja hän jatkoi isoisänsä syntien toistamista. Hän uskalsi tehdä ne rikokset, jotka toivat Jumalan tuomiot Nebukadnessarin päälle. Hänet tuomittiin, ei ainoastaan siitä, että hän itse teki pahaa, vaan siitäkin, ettei hän ollut käyttänyt hyväkseen niitä tilaisuuksia ja kykyjä, joiden avulla hän olisi niitä kehittäessään voinut olla oikeamielinen.” Testimonies to Ministers, 436.